

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu kierowniczych stanowisk partyjnych i państwowych PRL

Imiona: Leonard
Nazwisko: Borkowicz
Miejsce urodzenia: WIEDEŃ
Data urodzenia: 04-01-1912
Imię ojca: Emil
Imię matki: Laura
Znany/a też jako: Leonard Berkowicz
urodzony/a 04- 01-1912 Wiedeń
Imiona rodziców: Emil Zola

Dodatkowe informacje: W PPR od 1944 r., następnie w PZPR. Od 1919 r. mieszkał we Lwowie, w 1927 r. jako uczeń gimnazjum wstąpił do Komunistycznego Związku Młodzieży Zachodniej Ukrainy (KZMZU), w związku z tym, w następnym roku aresztowany i relegowany ze szkół m. Lwowa. W styczniu 1928 r. z polecenia partii wstąpił do PPS Lewicy, został sekretarzem sekcji młodzieżowej. Następnie w okresie 1928-1929 pracował jako robotnik Polskich Hut Szkła w Krośnie, następnie pracował w Stoczni Gdańskiej, w tym samym roku wyjechał do Niemiec — rozpoczął naukę na Wydziale Mechanicznym Technikum w Altenburgu. Podczas pobytu w Niemczech funkcjonariusz Komunistycznej Partii Niemiec (maj 1930 - styczeń 1931), następnie aresztowany i wydalony z Niemiec. Po powrocie w granice Polski w dalszym ciągu zaangażowany w działalność komunistyczną, w związku z czym aresztowany i skazany na pięcioletnie więzienie, karę odbywał w Drohobyczu. Na mocy amnestii zwolniony w lutym 1936 r., w tym samym roku aresztowany i osadzony w Berezie Kartuskiej, pobyt do sierpnia 1937 r. Następnie pracował w Warszawie w Fabryce Akumulatorów ERGS. Od listopada 1939 r. we Lwowie, był Sekretarzem Komisji Pomocy Uchodźcom, od stycznia 1940 r. dyrektor fabryki mydła „Czerwony Myłowar” [!]. Od kwietnia 1941 r. w szeregach Armii Czerwonej, do 22.06. t.r. służba w Besarabii, następnie do grudnia 1941 Front Południowy, dalej Główny Instruktor Zarządu Politycznego Frontu Briańskiego — kapitan, do maja 1943 r., później w 1DP im. T. Kościuszki. W roku 1944 wojewoda białostocki [!], w okresie 1944-1945 Pełnomocnik Rządu RP przy I Froncie Białoruskim, Zastępca KGMO ds. polityczno-wychowawczych (15.09.1944-15.03.1945), następnie od 1945 do 1949 r. wojewoda szczeciński. Ambasadorem RP w Pradze był w okresie 03.1949-03.1950, Dyrektor Departamentu Kontroli Ministerstwa Komunikacji lata 1950-1951, od 24.12.1953 r. wiceprezes Centralnego Urzędu Kinematografii. Źródło: Archiwum Akt Nowych Centralna Kartoteka KC PZPR 306, s. 7-11, 15-21, 32, 44, 46; IPN BU 698/396.

Stanowisko	Komórka organizacyjna	Instytucja	Miejscowość	Partia polityczna	Data rozpoczęcia	Data zakończenia	Źródło informacji
Prezes		Centralny Urząd Kinematografii	Warszawa		04-1955	11-1956	Archiwum Akt Nowych Centralna Kartoteka KC PZPR 306, s. 46; T. Młodawa, Ludzie władzy 1944-1991. Władze państwowe i polityczne Polski według stanu na dzień 28 II 1991. PWN Warszawa 1991, s. 232.